

LÀM SAO ĐỂ TRỞ THÀNH MỘT NGƯỜI MẸ CHỒNG HOẶC MẸ VỢ TỐT

Trích từ “Phụ nữ 5 tốt trong thời đại mới”

Kì thứ 3

Ngày 19-22 tháng 5 năm 2010

Chủ giảng: Cô giáo Dương Thục Phân

Địa điểm: Trường Huấn luyện giáo dục dưỡng chánh Bắc Kinh

Tập 2

Các vị trưởng bối, các vị khách quý, các bạn thân mến, xin chào mọi người!

Tiết học trước chúng ta kể đến người bạn của tôi, bạn ấy ghét nhất là ngày mùng hai Tết, bận rộn tui bụi từ sáng đến tối, lại không được mẹ chồng thông cảm, không được chồng phụ giúp. Trong quan niệm của mẹ chồng thì cho rằng “*Cô gả qua nhà chúng tôi, một năm chỉ bắt cô bận rộn một ngày, cô còn chịu không nổi sao?*”. Người làm con dâu sẽ nghĩ “*Bà mẹ chồng này cũng thật quá đáng, năm cô con gái của bà cũng đều về nhà hết rồi, bà cũng không chịu để tôi về nhà tôi, đều là con gái cả mà*”. Như vậy trong tâm có nảy sinh mâu thuẫn không? Chắc chắn sẽ có, hơn nữa sự ám ức này có phải mỗi năm đều sẽ tích lũy ngày càng nhiều hay không? Sẽ ngày càng nhiều, đã gia tăng như vậy nhưng hai bên lại không tìm được con đường hóa giải, lúc này nếu bạn là người chồng thì có đưa ra đôi tay chính nghĩa để ủng hộ vợ mình không? Có. Chúng ta vỗ tay cho thầy giáo này. Có, phải nên như vậy. Ở đây chúng ta xuất hiện một vấn đề, nếu người chồng nhìn thấy giữa mẹ mình và vợ mình phát sinh một số trở ngại và va chạm, lúc này, người làm chồng phải nên đứng ra hóa giải một chút. Ví dụ lúc này phải dùng rất nhiều chén bát thì chúng ta có thể lấy cái gì ra thay thế? Chén bát giấy, dùng chén bát giấy có thể tiết kiệm rất nhiều sức lao động. Nếu như thấy tốn tiền, chấp nhận rửa nhiều chén bát như vậy thì có nên kêu gọi các chị em gái của mình đến giúp đỡ không? Có, phải nên kêu gọi. Cho nên trước đây, chỉ cần đến ngày mùng hai Tết tất cả các anh chị em chúng ta về nhà, chị dâu trong nhà có phải sẽ rất vất vả không? Sẽ rất vất vả. Cho nên trước đây tôi thường giao hẹn với chị tôi là về nhà không ăn cơm, chỉ lấy bao lì xì ra xong là mau mau phui mông đi về. Khi nào muốn ở lại thì chúng ta có thể đem theo một số thức ăn, khi bà con họ hàng ngồi chung lại với nhau, chỉ cần đem đi hâm nóng là có thể ăn được, nhất định phải chung sức chung tay, mỗi người mua về một ít, như vậy có thể giảm bớt lượng công việc cho chị dâu trong nhà. Khi rửa chén thì bởi vì có đến ba bốn chục người ăn, nên khi dọn dẹp chén bát sẽ nhiều vô cùng, tôi sẽ thường chỉ đạo các cháu gái của mình, cháu làm việc này, cháu làm việc kia, cháu pha trà, cháu gọt trái cây... trước đó phải phân công công việc cho ổn

thỏa, để chị dâu còn có thời gian mà thờ. Cô em chồng như tôi có món ăn nào sở trường thì phải đứng ra làm, để chị dâu bớt vất vả. Cho nên tôi sẽ xào mì, chiên bánh củ cải, làm một số bánh chiên, để tôi cũng có thể giảm bớt sự vất vả của chị dâu trong dịp lễ tết. Vì vậy, một gia tộc muốn hòa hợp thì thật sự phải nhờ các anh chị em, các chị em dâu giúp đỡ lẫn nhau. Chị dâu cả của tôi vừa về đến nhà cũng liền tranh thủ giúp chị dâu thứ hai làm một số việc nhà, sau khi làm xong, bởi vì kinh tế của chị dâu cả khá là tốt, nên chị ấy sẽ đem một bao lì xì khá lớn tặng cho chị dâu thứ hai, nói là *“Tất cả các chi tiêu trong dịp lễ tết này sẽ do anh chị phụ trách”*, cũng nhìn thấy chị dâu cả mua quần áo tặng cho chị dâu thứ hai. Khi nhìn thấy những hình ảnh này thì tôi thấy rất ấm lòng, và cũng rất an tâm, vì các chị em dâu đã biểu diễn một tình cảm hòa hợp cho các cô em chồng như chúng tôi xem, chị cả thương yêu chị hai, chị hai cũng rất tôn trọng chị cả, nhất là mỗi lần chị dâu cả của tôi quay về thì chị dâu thứ hai cũng sẽ gói ghém rất nhiều rau củ trái cây, đặc sản cho chị cả mang theo, tất nhiên khi chị cả từ thành phố trở về cũng đem theo rất nhiều trái cây và quà cáp về tặng. Cho nên hai bên có thể luôn luôn tôn trọng, thông cảm, quan tâm đến nhau thật sự cũng không hề dễ. Mẹ tôi khi sức khỏe còn tốt, lúc khoảng bảy tám chục tuổi, khi đến nhà chị dâu cả thì ngày nào bà cụ cũng ra ngoài tập thể dục, cụ rất thích tập xà đơn, hẳn nhìn thấy xà đơn là liền qua đó đu. Rất nhiều người nhìn thấy chị dâu cả của tôi đều nói *“Ồ, mẹ con khỏe thật đấy”*, chị ấy liền nói *“Dạ không phải, mẹ chồng con đó”*. Cho nên các bạn xem, mẹ chồng nàng dâu khi cùng nhau đi ra ngoài cũng có thể khiến cho hàng xóm láng giềng sanh khởi tâm ngưỡng mộ, muốn học tập theo. Bởi vậy chúng ta xem, mẹ chồng nàng dâu có một duyên phận rất sâu sắc, duyên phận này chúng ta thường nói là *“trời đã định”*, đã là trời định thì mới đến nhà chúng ta ăn cơm, người làm mẹ chồng nếu biết hy sinh thì sau này sẽ được báo đáp rất tốt. Nếu mẹ chồng ngay từ đầu đã không thể chấp nhận con dâu, nếu sau này con dâu có sự nghiệp rất lớn, mẹ chồng về già sức khỏe lại không tốt, nhưng lại phải luôn dò xét nét mặt của con dâu thì lúc đó sẽ rất đau khổ, rất buồn phiền. Cho nên tôi thường cảm nhận được rằng, giữa mẹ chồng và nàng dâu không có chuyện thiệt thòi cũng chẳng có chuyện hám lợi, khi con dâu mới gả đến thì mẹ chồng có quyền lực lớn nhất, nhưng đến một ngày nào đó, sức khỏe chúng ta sẽ dần dần suy yếu, lúc này con dâu sẽ dần dần có thêm quyền lực. Chúng ta thường nói phụ nữ trong xã hội không có địa vị, từ xưa đến nay mọi người đều nói như vậy, nhưng trong gia đình thì người phụ nữ có địa vị không? Có, địa vị lớn lắm. Chúng ta nhìn thấy có rất nhiều người đàn ông trong xã hội có thể hô mưa gọi gió, nhưng về đến nhà thì phải nghe lời ai? Nghe lời vợ, nghe lời mẹ vợ, nghe lời mẹ ruột... Cho nên trong tình hình này, chúng ta làm mẹ chồng, khi lớn tuổi, với kinh nghiệm cả đời của mình, lúc này nếu có thể dùng tâm lòng của mẹ ruột đối với con dâu thì chúng ta sẽ có thêm một cô con gái. Do đó chúng ta biết, khi con dâu gả về nhà thì phải biết thông

cảm, phải cho con dâu có thời gian thích nghi với môi trường mới, cho nên cần phải từ ái dẫn dắt và kiên nhẫn dạy dỗ.

Chúng ta vừa mới nhắc đến người bạn đó, sau cùng cuộc hôn nhân của bạn ấy có lâu bền được không? Mọi người nghĩ xem, bởi vì sống trong một mối quan hệ mẹ chồng nàng dâu như vậy, sau cùng có hạnh phúc mỹ mãn được không? Mọi người đoán thử xem? Có không? Không thay đổi thì sẽ không ổn, sau cùng vẫn phải chia ly, tại sao lại chia ly? Là do chỗ mẹ chồng, còn người chồng tại vì hết sức hiếu kính, có một lần, bởi vì cô bạn tôi đã nói với tôi *“Có lần mình đã hỏi chồng mình, “Nếu mẹ và em cùng bị rớt xuống biển thì anh cứu ai trước?”. Nghe chồng mình trả lời xong thì mình tức muốn chết, làm sao đây?”*. Tôi nói *“Sao bạn lại hỏi câu này làm gì, khó trả lời quá!”*. Chồng bạn ấy nói là *“Mẹ thì chỉ có một người mà thôi, không được chết, vợ chết rồi sau này vẫn lấy được vợ khác”*, bạn tôi tức muốn chết. Vậy tôi xin hỏi các bạn nam ngồi đây, nếu vợ bạn hỏi bạn như vậy thì bạn sẽ trả lời thế nào? Cũng vậy. Không trả lời? Không trả lời không được, vì có một số bạn nữ rất lẳng nhăng, nhất định phải trả lời họ mới chịu bỏ qua, vậy chúng ta nên làm sao? Gạt họ. Gạt sao đây? (Vợ hỏi thì nói cứu vợ, mẹ hỏi thì nói cứu mẹ). Bởi vì vấn đề này tôi đã làm khó rất nhiều người, còn cô bạn này của tôi khi hỏi câu này thì chồng bạn ấy cũng rất thật thà mà trả lời như vậy *“Anh nhất định phải cứu mẹ trước vì chỉ có một mẹ mà thôi, thật sự là vợ mất rồi thì vẫn có thể cưới vợ mới”*, nếu là tôi thì có lẽ tôi cũng sẽ trả lời như vậy, nhưng tôi sẽ không ngốc như vậy, tại sao? Bởi vì những vấn đề này rất khó xảy ra, cho nên khi chúng ta nói chuyện với chồng thì nhất định cũng đừng tìm chuyện để tự làm mình phiền não, sau đó còn tự khiến mình tức giận, đó là tự chuốc khổ vào thân. Cho nên như những tình hình này, nếu vợ mình hỏi những câu như thế thì chúng ta có đáp án nào tốt nhất không? Thôi thì chết luôn một đám là tốt nhất. Bởi vì như vậy thì trên đường đến suối vàng cũng có người bầu bạn. Bởi vậy là chồng cũng thế, là vợ cũng thế, là mẹ chồng hay mẹ ruột gì cũng thế, mối quan hệ ba chiều này là không dễ gì xử lý, không dễ xử lý thì chúng ta nhất định đừng động vào những chỗ khó xử lý đó. Người bạn này của tôi sau khi nghe chồng mình nói vậy thì tức muốn chết, sau đó bạn ấy nói *“Xong rồi, xong rồi, hết cách rồi, có lẽ chúng ta sẽ chia tay”*. Sau đó không bao lâu bạn ấy đã nói với chồng mình *“Chúng ta như thế này thì rất khó sống chung với nhau, làm sao đây? Có nên chia tay không?”*. Người chồng cũng nói *“Được thôi”*. Vậy là xong. Cho nên chúng ta không thể nào làm những việc như vậy, nhưng chúng ta xem tiếp ví dụ này, con dâu làm việc không giỏi, chúng ta nhớ là không được trách mắng, nhưng nếu như con dâu làm việc rất giỏi thì người làm mẹ chồng như chúng ta phải làm sao? Khen ngợi. Có được can thiệp không? Được rồi, chúng ta lại xem tiếp cô bạn lúc nãy của tôi, bạn ấy làm việc rất giỏi, bởi vì bạn ấy làm rất giỏi cho nên mẹ chồng nghĩ rằng mong hai Tết cho con làm suốt một ngày

như vậy thì con vẫn có thể làm rất tốt, nhưng mẹ chồng lại không ngờ là con dâu sẽ oán trách, cho nên khi con dâu làm việc, tôi đã từng đến nhà bạn ấy, nhìn thấy bạn ấy quả thật là một cô con dâu vô cùng giỏi giang, tại sao? Bạn ấy có thể làm ba đến bốn công việc nhà cùng một lúc, hơn nữa sau khi làm xong, sau khi đi làm về còn có thể nấu bữa tối, còn có thể dạy dỗ các con rất tốt, thứ bảy chủ nhật còn có thể đi tập thể dục, đi leo núi, nhưng sau khi mẹ chồng đến thì mọi chuyện đều rối bừa. Tôi hỏi *“Tại sao lại rối bừa, mẹ chồng đến chẳng phải sẽ có thể phụ giúp bạn sao?”*. *“Không phải, bà ấy cứ xáo trộn hết lên”*. Tôi hỏi *“Xáo trộn lên là sao?”*. *“Khi mình làm việc, mình làm rất thứ tự, bây giờ nên làm việc gì thì mình sẽ làm việc đó, bây giờ nên xử lý những đồ vật gì thì sẽ xử lý, mình có thể làm hết mọi chuyện một cách có thứ tự, nhưng sau khi mẹ chồng vào thành phố thì cũng muốn phụ giúp con dâu một ít việc, nhưng những gì mẹ chồng làm và những gì mình làm đều khác biệt rất lớn”*. Ở đây chúng ta cũng thảo luận một chút, nếu con dâu rất tháo vát, mẹ chồng cũng rất muốn làm việc, thì hai người sẽ đối đầu với nhau, vậy chúng ta phải làm sao? Chúng ta có cách nào không? Bởi vì người bạn này không có phương pháp để xử lý tốt việc này nên mới khiến người chồng bất mãn về người vợ, bởi vì mẹ chồng sẽ nói con dâu không tốt, sẽ nói mình giúp con dâu nấu cơm, nấu thức ăn con dâu còn không vừa lòng, còn không vui, còn khó chịu với mẹ chồng. Bởi vì người bạn này cũng nói với tôi, mẹ chồng bạn ấy ở nông thôn nên khái niệm giữ vệ sinh cũng không được tốt lắm, bạn ấy nói *“Sau khi mẹ chồng giúp mình làm xong thì mình lại phải thu dọn lại từ đầu đến cuối, lại tăng thêm phiền phức cho mình, cho nên mình đã nhiều lần nói với mẹ chồng là mẹ cứ ra ngoài đi tản bộ đi, không cần lo chuyện nhà cửa, tất cả cứ để đó con làm là được rồi”*. Kết quả mẹ chồng là người không chịu nổi sự rảnh rỗi, cứ thường xuyên gọi điện thoại hỏi *“Tối nay nấu món gì đây, chọn thức ăn thế nào, làm thế nào?...”*, cho nên đã khiến bạn tôi mệt mỏi, các bạn làm cùng phòng còn cảm thấy *“Hả, sao mẹ chồng chị còn phải gọi điện đến hỏi chuyện này chuyện kia?”*, khiến bạn ấy cảm thấy rất mất mặt. Cho nên vì chuyện làm bữa tối, sau khi đi làm về, mẹ chồng thì đứng từ lập trường muốn giúp đỡ con dâu giảm bớt một số công việc nhà, nhưng con dâu lại cảm thấy mẹ chồng vướng tay vướng chân, cho nên những oán trách này ngày một gia tăng. Cho nên mẹ chồng đã nói với con trai, con trai lại đi trách mắng vợ mình, kết quả mối quan hệ này càng ngày càng xấu đi. Bây giờ chúng ta đem vấn đề này ra thỉnh giáo một chút, chúng tôi xin hỏi ý kiến các bạn nữ bên này trước, nữ đông hơn, nếu khả năng làm việc của chúng ta hơn hẳn mẹ chồng, nhưng mẹ chồng lại thích chen vào giúp đỡ, chúng ta phải làm sao? Phải làm sao? Có cho mẹ chồng làm không? Hay là không cho? Đúng, đúng, chúng ta cảm ơn bà mẹ chồng này một chút. Đề nghị của chị ấy rất hay, nếu như con dâu không muốn mẹ chồng phụ giúp thì mẹ chồng cũng phải biết nhìn nhận tình thế, đó mới là mẹ chồng tốt, lúc này chúng ta nên đi ra ngoài tập thể dục, dẫn theo đứa cháu trai đi

tản bộ, đi tập thể dục, làm vậy là tốt hơn cả. Nhưng nếu như mẹ chồng nói với con trai là vợ con tỏ ra khó chịu với mẹ, thì người làm chồng phải nên làm sao? Cứ nói lại y nguyên với vợ mình vậy sao? Đúng? Không được, tuyệt đối không được, điều này rất quan trọng, đó gọi là nghệ thuật sống, không được lưỡng thiệt, không được hòa theo, nếu mẹ mình bất mãn với vợ mình, thì mình phải nói ngược lại, người làm chồng phải biết nói ngược lại, nếu như mẹ mình đang nói vợ mình có những điểm nào không tốt, thì mình phải nói với vợ là *“Dạo này mẹ đang khen em làm rất tốt những việc gì đó”*, chúng ta có thể thay đổi một chút, để con dâu cũng có thể sanh ra ấn tượng tốt với mẹ chồng. Nếu như con dâu có ý kiến với mẹ chồng thì chúng ta làm chồng cũng phải nói ngược lại *“Dạo này vợ con nói mẹ có những lúc đối với cô ấy rất tốt”*. Thật ra chúng ta có thể thêu dệt những lời nói đối lương thiện như vậy. Ở đây tôi cũng kể một chút, hồi đó khi tôi kết hôn thì đồng nghiệp của tôi nói với tôi *“Tiền lương của cháu mỗi tháng phải lấy ra hiếu dưỡng cha mẹ chồng cháu, nhưng có 1 điều là cháu đừng có lấy ra đưa cho mẹ chồng, mẹ chồng chắc chắn sẽ thu nhận hết, cháu nhất định phải nhớ, tiền lương của cháu phải đem đưa cho cha chồng, cha chồng chắc chắn sẽ ngại mà không nhận”*, bởi vì đồng nghiệp đó của tôi là nam, sáu mươi mấy tuổi rồi, làm chủ gia đình, bởi vì chú ấy biết rất rõ vợ mình, chú ấy nói *“Vợ chú ra sao là chú biết hết, tâm lượng lớn bao nhiêu là chú đều biết rõ như lòng bàn tay”*, cho nên chú ấy nói *“Cha mẹ chồng cháu làm kinh doanh, đều có tiền, chắc chắn sẽ không lấy tiền của cháu, nhưng cháu phải nhớ, nếu cháu muốn giữ lấy tiền lương của mình, giữ y nguyên không bị động đến, có thể để dành tiền, có thực quyền quản lý tài sản của mình, chú khuyên cháu là mỗi tháng đều đưa tiền cho cha chồng, nhưng cũng phải đề phòng, không được đưa nhiều lắm, lỡ như cha chồng nhận lấy thì tháng nào cháu cũng phải đưa bấy nhiêu tiền. Nếu đưa ít quá, cha chồng nhìn thấy ít thế này thôi khỏi nhận, thì sau này cháu có thể đưa một lần đó thôi là được, cha chồng một lần đã nói không cần thì sau này chắc chắn sẽ không mở miệng đòi tiền của cháu nữa, chắc chắn sẽ không như vậy”*. Cho nên sau khi tôi nghe xong, chú đồng nghiệp đã khuyên tôi như vậy, thật sự là tôi cũng nên suy nghĩ một chút, mình phải nên làm thế nào. Lúc đó tôi cũng có một cách, bởi vì lúc đó cũng chưa học văn hóa truyền thống, cũng không kiên định về hiếu tâm này lắm, nhưng bởi vì trước đây cũng không có khái niệm gì lắm về việc dành tiền tiết kiệm, vì đã đọc được câu *“Thiên kim tán tận hoàn phục lai”*, cho nên đối với tiền lương của mình tôi cũng không dành dụm được gì, toàn bộ đều phân tán ra cho bà con họ hàng, việc gì nên dùng, nên hiếu dưỡng, nên học hành thì đều dùng hết, dùng hết rồi lại cảm thấy rất tự tại, rất tự hào. Cho nên sau khi kết hôn thì tôi nghĩ có lẽ mình cũng nên để dành tiền rồi, bởi vậy sau khi nghe chú đồng nghiệp nói xong thì tôi cũng suy ngẫm, mình có nên đưa tiền cho cha mẹ chồng không? Vậy các bạn nói có nên đưa không? Đưa. Vậy đưa xong rồi có cần biên lai không? Tất nhiên là không có biên lai rồi. Thật sự thì tôi cũng có tìm

cách, bởi vì tôi cũng không hy vọng là họ sẽ lấy số tiền ít ỏi này của tôi, tâm lượng tôi cũng khá là nhỏ hẹp. Cho nên tôi đã thật sự nghe theo lời khuyên của chú đồng nghiệp đó, khi nhìn thấy mẹ chồng không có nhà thì tôi mới đem ra đưa cho cha chồng, nếu mẹ chồng có nhà mà đem ra đưa thì sao chịu nổi, vậy thì sau này tháng nào tôi cũng sẽ bị tổn thất rất lớn, lúc đó tôi cũng rất keo kiệt mà nghĩ như vậy. Sau khi đem cho cha chồng thì cha chồng thấy cũng không được mấy tờ, ông cụ liền nói *“Không cần, sau này con cũng không cần phải đưa đâu”*, đúng lúc tôi cũng đang chờ câu nói này *“Không cần, sau này không cần đưa nữa đâu”*, cho nên vừa nghe xong câu này thì liền thấy an tâm. Nhưng mẹ chồng có canh cánh trong lòng không? Có. Sau đó mẹ chồng sẽ nói với ai? Nói với con trai, nói với chồng tôi, chồng tôi có nói với tôi không? Không có. Nếu anh ấy nói với tôi là không xong rồi. Cho nên chồng tôi đã nói gì? Chuyện này là sau khi tôi kết hôn được bảy năm, đã chuyển nhà rời xa quê hương rồi, chồng tôi trong lúc trà dư tửu hậu mới đem ra kể cho tôi nghe như kể chuyện cười vậy, anh ấy nói *“Lúc đó, không bao lâu sau, hàng xóm láng giềng cô tám cô ba mới đến hỏi mẹ anh, “Nè, con dâu chị mỗi tháng đưa chị bao nhiêu tiền?”. “Không có, không đưa đồng nào hết”, cho nên mẹ anh cũng rất thất vọng, mới đi đến nói với anh là hàng xóm láng giềng đều hỏi mẹ là mỗi tháng con dâu đưa cho mẹ bao nhiêu tiền”*. Chồng tôi cũng rất là có trí huệ, anh ấy liền nói *“Ái chà, chi vậy, chúng ta mỗi tháng kiếm được nhiều tiền như vậy mà mẹ còn muốn lấy mấy ngàn tệ của con dâu thì khó coi quá, không tốt, như vậy không tốt”*. Kết quả mẹ chồng tôi cũng cười. Cho nên sau khi mới kết hôn thì chồng tôi đã nói với mẹ anh ấy như vậy, mẹ anh ấy cũng mở lòng ra và không bao giờ bị người khác ảnh hưởng nữa. Nếu như lúc đó anh ấy nói với tôi thì tôi có canh cánh trong lòng không? Có. Rốt cuộc có nên đưa hay không? Sẽ nảy sinh vấn đề này. Cho nên các bạn xem, người có thể hóa giải vấn đề, ở vai trò người chồng, vai trò cô em chồng, nếu như hai bên có ý kiến với con dâu, thì thật ra vai trò của người chồng và vai trò của em chồng đều có thể kịp thời hóa giải được. Việc này sau khi tôi nghe xong thì cũng thấy rất vui. Khi chúng ta còn trẻ thì quan niệm về một gia đình hòa hợp cũng không được sâu sắc cho lắm. Bây giờ khi quay đầu nhìn lại chuyện trước đây thì thấy tâm lượng mình quá chi là nhỏ hẹp, cho nên bây giờ kể ra cho mọi người tham khảo, chúng ta nhất định đừng so đo từng đồng tiền nhỏ nhoi như vậy, nhất định đừng như vậy. Nếu bây giờ tôi trở lại hỏi còn trẻ thì tôi chắc chắn sẽ rất hào phóng mà bỏ tiền ra hiếu dưỡng cha mẹ, một chút tâm ý phải nên bày tỏ để hiếu kính cha mẹ chồng thì nhất định phải bày tỏ cho trọn vẹn, hơn nữa còn phải rất hào phóng. Trở lại câu chuyện lúc này, vì cô bạn của tôi làm việc rất giỏi còn mẹ chồng bạn ấy lại không khéo làm việc, bạn tôi đã kể mẹ chồng bạn ấy không biết giữ vệ sinh, giúp bạn ấy làm bữa tối xong thì bạn ấy phải tốn thêm rất nhiều thời gian để xử lý, bởi vì sàn nhà rất bẩn, dầu thì bắn lung tung, rất bẩn, cho nên bạn ấy phải bỏ ra rất nhiều thời gian để dọn dẹp. Do vậy con dâu nghĩ

rằng mẹ chồng không giúp được gì cho mình mà còn khiến mình tăng thêm gánh nặng. Trong tình hình như vậy, vì người chồng không biết đứng ra hóa giải, cho nên đã khiến mối quan hệ này ngày càng xấu đi, sau cùng thì hai người cũng chia tay, khiến cho con cô ấy ngay từ nhỏ đã không có mẹ, tôi nghĩ đây là một kết cục rất thê thảm trong cuộc đời. Vốn dĩ hai bên đều rất tốt, nhưng tại sao lại như vậy? Không câu thông được. Nhịp cầu câu thông không ổn thì người chồng có liên quan rất lớn, cộng thêm việc khi người vợ hỏi vợ và mẹ đồng thời rút xuống biển thì người chồng lại trả lời là vợ chết rồi vẫn cưới được vợ khác, cho nên đã gia tăng thêm sự hiểu lầm giữa hai vợ chồng, người vợ sẽ nghĩ “*Trong tâm anh chỉ có mẹ anh mà không hề nghĩ đến người vợ như tôi*”. Cho nên trong vấn đề này, thật ra có rất nhiều việc đều có thể giải quyết được, không nên vì thói quen sinh hoạt không giống nhau, không thể vì việc này mà khiến gia đình bất hòa. Nhưng chúng ta nói đi thì phải nói lại, chúng ta đều là nữ, tôi cảm thấy hình như có những lúc tâm lượng chúng ta sẽ rất là nhỏ, không chuyển biến được, chúng ta có cảm giác này không? Không thoát ra được, chỉ một chút xíu chuyện nhỏ nhưng để mãi trong tâm, để càng lâu thì trở nên càng lớn, tiền lãi ngày càng nặng, tại sao không thể hóa giải những chuyện trong tâm mình? Tại sao không làm được? Chúng ta tìm hiểu nguyên nhân, là do mình quá sĩ diện, cảm thấy sĩ diện rất quan trọng, con dâu thì nổi nóng, mẹ chồng thì cho rằng khó khăn lắm bây giờ mình mới được lên chức mẹ chồng, vậy mà giờ phải giao hết quyền lực cho con dâu, cảm thấy rất không đành lòng, không hợp lý. Cho nên như vậy cũng khiến cho quan hệ mẹ chồng nàng dâu ngày càng không tốt. Tôi sống chung với chồng tôi thì có một điều tôi nghĩ có thể nêu ra để mọi người tham khảo, nếu chồng tôi làm được rất tốt, có thể chăm lo hết mọi sự thì chắc chắn tôi sẽ cúi cung cảm ơn anh ấy, chỉ cần những việc gì anh ấy muốn tự mình làm hết thì tôi đều bằng lòng, nhất là việc mua sắm đồ dùng trong nhà, chỉ cần anh ấy cảm thấy cần mua những đồ gì, cần sắm thêm đồ gì thì toàn bộ anh ấy đều có thể mua rất tốt, sắp xếp rất tốt, tôi chắc chắn sẽ cúi cung cảm ơn anh ấy, bởi vì chồng tôi rất thích chăm lo nhà cửa, trong nhà cần mua những thứ gì, khi mua xong rồi anh ấy cảm thấy rất vui, tôi cảm thấy mình đỡ mắc công lo nghĩ, và cũng thấy rất hạnh phúc, cho nên một người thấy hạnh phúc, một người thấy vui khi mua sắm, chúng ta làm vợ thì phải khích lệ chồng mình cố gắng phát huy, nhất định đừng vượt quá quyền hạn, cứ cho rằng việc mua sắm thì phải ưu tiên cho người nữ, người vợ làm chủ, nhất định đừng như vậy, nếu chồng mình làm rất tốt thì mình cứ buông tay ra cho anh ấy tự làm, để anh ấy có cảm giác thành tựu, thành tựu của anh ấy đến từ việc sau khi anh ấy làm xong thì chúng ta cúi cung, kính lễ, rồi đi pha trà, bung trà qua còn nâng khay ngang mày nói là “*Tướng công, mời uống trà*”, tất nhiên cũng không sến súa như vậy. Nhưng chúng ta thật sự có thể biểu diễn như vậy, bởi vì cuộc sống là một nghệ thuật, chúng ta phải nhớ, cuộc sống vợ chồng là một nghệ thuật, hàng ngày các bạn phải tạo nên bầu không khí

nghệ thuật, như vậy cuộc sống thật sự sẽ rất thú vị. Cho nên mỗi lần tôi về nhà thăm mẹ thì công việc lớn nhất của tôi là gì? Kể chuyện cười, khiến mẹ tôi và chị dâu, khiến mẹ chồng tôi đều rất vui vẻ, sau đó nhớ là miệng phải biết nói ngọt, nói lời ngọt ngào thì lợi ích đầu tiên là được mọi người thương yêu. Nếu chúng ta có con gái, nếu chúng ta là con dâu thì nhất định phải nhớ, miệng chúng ta nói lời ngọt ngào thì các cụ vui vẻ mà con trẻ cũng vui vẻ. Những điều chúng ta biểu diễn ra thì con trẻ cũng sẽ học hỏi theo, tất nhiên là không phải giả tạo, đó vẫn là tình cảm chân thật, đem sự kính yêu trong lòng chúng ta dành cho cha mẹ biến thành lời nói, biến thành sự hài hước, để các cụ hoan hỉ, các cụ tươi cười thì chúng ta cũng thấy vui. Do đó những người làm con gái, làm con dâu thì nhất định phải nhớ, khi về đến nhà phải làm sao khiến cho không khí gia đình thật vui tươi, thật hạnh phúc, điều này rất quan trọng. Mỗi khi về nhà chúng ta nhất định không được nói những lời khó nghe, không được nói chuyện sức khỏe chúng ta chỗ nào không ổn, không được nói, chỉ kể những chuyện tốt lành xảy ra xung quanh chúng ta, khiến các cụ nghe xong thì rất vui vẻ, để bầu không khí trong gia đình cũng được tốt đẹp hơn. Tôi cảm thấy là một người con, trong việc hiếu kính cha mẹ, ngoài việc cung ứng vật chất, ngoài việc chúng ta đích thân chăm sóc cha mẹ, thì niềm vui tinh thần của cha mẹ cũng là hết sức quan trọng. Nếu con dâu không biết làm việc thì cũng đừng trách mắng, chúng ta vừa mới xem *“Chu Anh giúp chị dâu”*, chị dâu của Chu Anh cũng không biết làm việc, mặc dù con dâu cũng đã làm rất chăm chỉ, nhưng có lúc vẫn vụng về tay chân, nên con dâu thật sự cũng rất là mệt. Nếu như mẹ chồng rất tháo vát, chúng ta rất tháo vát thì có được yêu cầu con dâu cũng phải tháo vát như mình không? Được không? Không được, thật sự là không được. Nếu như bây giờ chúng ta là cha mẹ chồng, nếu gia đình con trai bạn ra ngoài đi tản bộ, các con muốn ăn khuya, mời các bạn cùng đi, thì các bạn có đi không? Không đi, không đi thì không được ganh tỵ nhé! Nếu như hôm nay mời bạn đi, nhưng bạn không đi, hôm sau bạn phải giương mắt đứng nhìn cả nhà con mình đi ra ngoài thì trong tâm bạn có thấy khó chịu không? Bởi vì lần đầu bạn không đi thì sẽ không có lần thứ hai. Trước đây khi tôi làm việc trong cơ quan, đồng nghiệp ngồi bên cạnh tôi cũng là một người khoảng sáu mươi mấy tuổi, có một lần hàng xóm cô ấy đi ngang qua cơ quan chúng tôi, lúc đó cũng không có ai đến làm thủ tục gì, nên ông bác hàng xóm này mới bước vô, bạn của đồng nghiệp tôi, cô ấy vừa nhìn thấy liền nói *“Ừa không phải anh đến Đài Bắc thăm con trai anh rồi sao?”*. Bác ấy mới nói *“Thôi đừng nhắc đến nữa, tức muốn chết, tức quá nên quay về rồi!”*, *“Tức chuyện gì?”*, *“Cô xem, tụi trẻ bây giờ chỉ biết hưởng thụ, cứ đến tám chín giờ tối là cả nhà lại kéo ra ngoài ăn khuya, ông già tôi ngồi đây mà chúng cũng không ngó ngang đến, cũng không gọi đi cùng”*. Đồng nghiệp của tôi mới nói *“Không thể nào, lần đầu tiên có gọi anh không?”*. *“Có”*. *“Lần thứ hai có gọi anh không?”*. *“Có”*. *“Lần thứ ba người ta có gọi anh nữa không?”*. *“Không có, về sau thì cứ ngồi*

trơ mắt ra mà nhìn”. Được, ở đây chúng ta tìm hiểu một vấn đề, làm sao để con cháu trong gia đình không phải trở thành con cháu bất hiếu, điều này rất quan trọng, bởi vì, con cái hàng ngày sau khi thỉnh an các bạn xong rồi, các con nói “*Bọn con ra ngoài đi tản bộ đây, cha có đi không?*”, hỏi bạn lần thứ nhất bạn lắc đầu nói “*Không đi, cha muốn ở nhà*”, lần thứ hai cũng không đi, lần thứ ba thì các con có hỏi nữa không? Từ thói quen mà nói, có thể các con sẽ không cảm nhận được nhu cầu của các cụ, bởi vì khi các con hỏi bạn, bạn không đi nhưng trong lòng bạn có thấy vui vẻ không? Cho dù bạn nói không muốn đi, nhưng thật ra là rất muốn đi. Cho nên đồng nghiệp này của tôi mới nói “*Thật ra là anh rất muốn đi, nhưng chúng ta sống ở dưới quê nên cảm thấy buổi tối mà đi ăn khuya thì rất lãng phí, vì muốn tiết kiệm một chút tiền cho con cái mà kết quả là anh lại ở đó bực bội*”, đồng nghiệp của tôi nói với bác ấy “*Nếu là tôi thì tôi sẽ đi, nếu không đi thì cũng sẽ nói là mua đem về cho cha ăn*”, phải mua đem về cho cha ăn. Cho nên tôi ngồi bên cạnh nghe họ nói chuyện cũng được khai mở đôi chút, tức là người làm con có lúc họ không hiểu được sự khách sáo của cha mẹ, người làm cha mẹ có lúc cũng không hiểu được con cái bây giờ khi sống chung với người trong nhà, nhất là sống với trường bối trong nhà, các con có thể nào tỏ ra rất thân mật được không? Ở trong nhà có thể nào tay nắm tay được không? Không thể nào. Cho nên nhất định phải đợi đến tối, tách ly các cụ già ra, các con ra ngoài đi bộ thì mới có thể tay nắm tay, đi cùng con nhỏ. Bởi vậy đồng nghiệp của tôi mới nói “*Hai bác không tâm lý gì cả*”. Sau khi cô ấy nói xong thì hai bác này cũng cảm thấy rất có lý. Cô đồng nghiệp này của tôi tại sao lại hiểu như vậy? Vì cô ấy cảm thấy trong cuộc sống thực tế hiện nay, thành phố và nông thôn mãi mãi khác nhau, cô đồng nghiệp của tôi có quan niệm hết sức tiên bộ, một số quan niệm mới trong xã hội này cô ấy đều tiếp nhận được hết. Nhưng người hơi bảo thủ thì sẽ không chấp nhận được, không chấp nhận chuyện đi ăn khuya... Cho nên người làm cha mẹ, người làm mẹ chồng như chúng ta, nếu nhìn thấy con trai và con dâu dắt tay nhau đi ra ngoài thì nhất định không được ganh tỵ, cũng không được đố kỵ, chúng ta phải rộng lượng, các con ra ngoài hít thở không khí trong lành, chúng ta phải tác thành cho các bạn trẻ, người làm mẹ chồng cũng phải hiểu rõ tâm lý của các bạn trẻ. Và các bạn trẻ cũng phải hiểu rõ nhu cầu của trường bối. Cho nên ở đây chúng ta nói, mẹ chồng quan tâm chăm sóc, tặng con dâu một số món quà nhỏ cũng là một việc cần thiết. Muốn mẹ chồng quan tâm chăm sóc thì trước tiên con dâu có phải quan tâm chăm sóc không? Cũng phải như vậy, trước tiên, con dâu phải biết quan tâm chăm sóc mẹ chồng, nếu chúng ta không quan tâm đến mẹ chồng mà lại muốn mẹ chồng đối tốt với mình, có thể như vậy không? Có được không? Trừ phi kiếp trước chúng ta chăm chỉ tu hành, kiếp này gặp được người mẹ chồng tốt, cũng có chuyện như vậy. Chị gái tôi, chị ấy bây giờ cũng đã lên chức mẹ chồng rồi, chị cả của tôi có hai con trai, có lúc chị ấy đi chợ, hoặc ra ngoài đi mua sắm, nhìn thấy những bộ quần áo nữ rất đẹp

thì chị ấy cũng sẽ mua về, chị cả tôi cũng đã lớn tuổi rồi, lúc đó khoảng sáu bảy chục tuổi, bây giờ thì bảy mươi mấy rồi, cũng đã vắng sanh rồi. Khi chị tôi chọn những bộ đồ này thì nhân viên bán hàng sẽ hỏi “*Mua cho con gái cô à?*”. “*Không phải, mua cho con dâu cô*”. Nhân viên bán hàng đó hết sức ngạc nhiên, nói là “*Từ lúc bọn con mở cửa hàng đến nay chưa bao giờ nhìn thấy mẹ chồng chủ động đi mua quần áo cho con dâu*”. Cho nên con dâu của chị tôi cũng hết sức hiếu kính đối với chị ấy, bởi vì từ những chuyện rất vi tế như vậy nhưng con dâu cũng sẽ hiểu rằng, mẹ chồng có thể đi mua quần áo cho mình mặc, hơn nữa quần áo mẹ chồng mua cho mình cũng rất hợp với phong cách mình mặc thường ngày, mình sẽ càng cảm nhận sâu sắc hơn sự quan tâm của mẹ chồng dành cho mình, khi đã hiểu được sự quan tâm của mẹ chồng dành cho mình như vậy rồi thì mình sẽ càng cố gắng hỗ trợ chồng mình làm tốt sự nghiệp. Cho nên quan hệ giữa mẹ chồng và nàng dâu nhất định phải có một người cống hiến trước, nếu không có ai chịu cống hiến thì quan hệ mẹ chồng nàng dâu có muốn thân thiết hơn nữa thì cũng rất khó. Bởi vậy chúng ta nói, mẹ chồng quan tâm chăm sóc, tặng chút quà nhỏ cho con dâu cũng là điều cần thiết. Chúng tôi xin hỏi những cô con dâu ngồi đây, có bạn nào đã từng được mẹ chồng tặng quà không? Có không? Quà đính hôn không tính nhé, đính hôn và kết hôn không tính, chỉ tính bây giờ, mẹ chồng có tặng quà cho bạn không? Có không? Không có. Vậy nếu ở đây có ai làm mẹ chồng thì các bạn có từng tặng quà cho con dâu mình không? Có không? Không có. Không có, được, trong xã hội bây giờ chúng ta phải có quan niệm mới, thật sự là đã thay đổi, thật sự đã thay đổi. Món quà mà tôi nhận được nhiều nhất từ mẹ chồng tôi là bà cụ gọt trái cây cho tôi ăn, mặc dù những trái cây này là “*của ít*” nhưng tình nghĩa rất sâu nặng, nếu tôi nói tôi sắp về nhà thì trước đó bà cụ sẽ không ngủ trưa mà thức chờ tôi, bởi vì khi tôi từ Bắc Kinh về Đài Loan, Đài Loan có rất nhiều công việc bận rộn, nên mỗi lần về nhà mẹ ruột và nhà mẹ chồng thì tôi giống như chấm xì dầu vậy, chấm một cái là xong, là lại đi ngay, có rất nhiều công việc. Cho nên tôi cảm nhận được sự quan tâm tỉ mỉ của mẹ chồng dành cho tôi, là gọt trái cây hoặc là pha trà, bà cụ sẽ ở đó đợi tôi quay về, bởi vì mỗi lần về thì tôi đều về nhà mẹ ruột trước rồi mới về nhà mẹ chồng, nhưng bà cụ vẫn luôn thông cảm cho tôi, tại sao, bởi vì mẹ tôi tuổi đã cao, sức khỏe không còn tốt nữa, đã yếu đi nhiều, cho nên lần nào tôi cũng về nhà mẹ ruột trước rồi mới về nhà chồng, mẹ chồng biết tôi sắp về, vì chồng tôi sẽ gọi điện thông báo trước cho bà cụ, nên bà cụ sẽ đợi tôi, pha sẵn trà và gọt sẵn trái cây, cho nên tình cảm này rất sâu đậm, mặc dù không phải là quà cáp gì lớn lao, nhưng những hành động như vậy đã khiến người làm con dâu cảm thấy vô cùng xúc động. Vậy bây giờ chúng ta nói đến việc mẹ chồng quan tâm chăm sóc con dâu, từ chị gái tôi thì tôi đã quan sát được, khi con dâu chị ấy sanh con thì chị ấy đã mua rất nhiều nhân sâm, sâm Cao Lệ để con dâu bồi bổ, bởi vì bồi bổ cho người mẹ cũng tức là bồi bổ cho cháu của mình. Cho nên tôi cảm thấy làm sao để đóng tốt vai

trò của một người mẹ chồng? Trưởng bối quan tâm chăm sóc cho vãn bối sẽ có tác dụng rất lớn lao trong việc này. Tác dụng lớn lao này, lớn nhất là ở chỗ nào? Ở chỗ sẽ khiến con dâu cảm động và cũng chăm sóc chúng ta như con gái chăm sóc mẹ vậy, điều này rất hiếm có. Cho nên mẹ chồng của tôi, tôi biết bà cụ rất tiết kiệm, nếu tôi nói tôi muốn mua quần áo cho bà cụ thì bà cụ chắc chắn sẽ nói không cần, mình không thiếu quần áo. Nhưng trước đây khi còn ở Đài Loan thì tôi vẫn thường xuyên mua quần áo cho bà cụ, bà cụ sẽ nói *“Khi đi mua sắm thì con không được mua đồ cho mẹ nữa, bởi vì như vậy rất đắt”*, bà cụ sợ tốn tiền của tôi, nhưng thật sự ra nói về thu nhập thì thu nhập của tôi còn khá hơn hai em chồng tôi, bởi vì tôi không có con, số tiền tôi kiếm được thì trên căn bản là vợ chồng tôi đều để dành lại, nhưng mẹ chồng và mẹ tôi mỗi lần đến tết đều rất ái ngại mà nói, mẹ chồng sẽ nói với hai vợ chồng tôi *“Ái chà thật xin lỗi quá, lại nhận tiền lì xì của hai con, vì hai con cũng không có con, mẹ cũng không thể lì xì lại cho con của hai con”*. Sau khi tôi nghe xong thì cảm thấy rất ấm lòng, trên đời này làm sao lại có một người mẹ chồng như vậy chứ? Tức là chúng ta chỉ phụng dưỡng bà cụ một chút thôi bà cụ cũng thấy ái ngại. Mẹ ruột tôi cũng nói vậy, bà cụ thường nói *“Thật ngại quá, có nhiều con cái như vậy, nhưng trong số các con thì mẹ chỉ nhận được hai bao lì xì”*, là của tôi và chồng tôi, vì chúng tôi không có con, cho nên bà cụ sẽ rất vui mà nói *“Mẹ chỉ nhận được hai bao lì xì thôi”*, nhưng tôi cũng rất ái ngại mà nói *“Xin lỗi mẹ, bao lì xì của bọn con chỉ có một chút này thôi”*, bà cụ lại nói *“Mẹ kiếm được hai bao này là vui lắm rồi”*. Từ việc này chúng ta có thể cảm nhận được rằng, bất luận mẹ chồng hay mẹ ruột, họ sẽ mãi mãi thương yêu con gái và con dâu của mình, mãi mãi thương con rể của mình. Cho nên từ đây chúng ta có thể cảm nhận sâu sắc rằng, mẹ chồng nàng dâu cũng không có gì phức tạp lắm, không phải khó xử lý lắm. Vậy phải dùng cái gì để xử lý? Chúng ta nhất định phải dùng tâm chân thành. Tôi nhớ hồi đó tôi sống ở Đài Bắc, mỗi lần mẹ chồng đến Đài Bắc thăm tôi thì vừa gặp mặt câu đầu tiên tôi sẽ nói là *“Ôi mẹ ơi, mẹ mặc bộ đồ này thật là quá đẹp!”*, bà cụ sẽ rất vui mà nói *“Bộ này là con mua cho đó”*, thật ra thì tôi đã quên mất đó là đồ tôi mua rồi, nhưng từ đó tôi mới thấy, cứ lần nào tôi khen bà cụ là bà cụ lại nói *“Đây là đồ con mua cho mẹ mà con quên rồi sao”*, bởi vì sau khi mua xong thì thật sự là chúng ta cũng không để chuyện này trong tâm, nhưng chúng ta phải nhớ, người làm con dâu lúc này phải rất cảm động về việc làm này của mẹ chồng, bởi vì mẹ chồng biết đó là đồ tôi mua cho, vì thế mỗi lần đến Đài Bắc bà cụ chắc chắn sẽ mặc những bộ đồ đó, thứ nhất là để tôi cảm thấy rất hãnh diện, nhưng cô con dâu này trí nhớ lại rất kém, lại quên mất tiêu. Cho nên chúng ta từ đây cũng có một sự khai mở, chỉ cần mẹ chồng công hiến một chút thôi thì sau này con dâu sẽ đáp trả lại rất nhiều, mẹ chồng đối xử tốt một chút thôi nhưng thông thường mà nói con dâu đều sẽ đáp trả lại rất nhiều, từ bản thân tôi mà nói, khi nhận được ân đức nhỏ như giọt nước, những hành động rất nhỏ của mẹ chồng như vậy, tôi đều sẽ

báo đáp lại rất nhiều. Bởi vì vóc dáng của tôi và mẹ chồng tôi hơi giống nhau, múp múp thế này, tôi cao hơn bà cụ chút xíu, mang cỡ giày cũng gần giống nhau, mùa hè năm ngoái bà cụ đã lấy ra một đôi giày mới cho tôi nói là “*Đôi giày này con mang đi, nhờ con mang giúp, con mang rộng ra rồi thì đưa mẹ mang*”, tại sao vậy? Bởi vì chân mẹ chồng tôi lớn hơn chân tôi một chút, chiều dài thì như nhau, chiều rộng thì chân bà cụ lớn hơn một chút, cho nên bà cụ hy vọng đôi giày còn mới thì để tôi mang, tôi mang cũ rồi thì đưa cho bà cụ mang, từ trong thâm tâm tôi sẽ cảm thấy rất xúc động, bởi vì kiểu dáng đôi giày mà mẹ chồng tôi mua thì tôi rất là thích, hơn nữa lại còn hồng hồng, mẹ chồng tôi thích màu hồng đào đậm và màu đỏ bọc đỏ, cho nên khi chúng tôi đi mua đồ thì thường sẽ cố gắng chọn những bộ đồ nào tôi mặc được thì bà cụ cũng mặc được, mua đồ mới thì bà cụ không đành lòng mặc, chúng ta mặc vào người rồi quay về tặng lại cho bà cụ, nhất định phải đi qua đi lại trước mặt bà cụ để bà cụ cảm thấy “*Ồ bộ đồ này thật sự là đẹp lắm*”, hễ bà cụ vừa mới khen thì bạn phải tranh thủ cởi ra ngay rồi mặc lên cho bà cụ, mặc lên rồi thì liền nói ngay “*Ồ, chúng ta mau đi qua soi gương xem thử có đẹp không?*”, bà cụ vừa nói “*Đẹp lắm*” thì chúng ta nói ngay “*Ồ tốt quá, bộ đồ này là đặc biệt dành cho mẹ đấy, mặc trên người mẹ thì đẹp vô cùng, nào nào nào, mẹ mặc đi, tặng cho mẹ đó*”. Tôi thường dùng cách như vậy để mua đồ tặng cho mẹ chồng, để bà cụ đừng cảm thấy là chúng ta đặc biệt đi mua đồ cho bà cụ, bởi vì chúng ta phải thông cảm cho tính tiết kiệm của các cụ, đừng để các cụ thấy áy náy. Bởi vậy, chúng ta là con cái thì đối với mẹ ruột hoặc mẹ chồng đều phải biết dùng phương tiện thiện xảo, đừng để họ cảm thấy con dâu đi mua đồ cho mình phải tốn rất nhiều tiền, chúng ta nhất định phải biết nên dùng phương pháp gì để khiến cho các cụ vừa vui vẻ lại vừa an tâm, đây là điều rất quan trọng. Chúng ta xem tiếp, thời kì con dâu ở cũ là cơ hội tốt nhất để xây dựng mối quan hệ mẹ chồng nàng dâu, tại sao? Con dâu đã vì gia đình chúng ta sanh con đẻ cái, người vui mừng nhất chính là mẹ chồng nay đã được thăng chức lên làm bà nội, cho nên mẹ chồng vào lúc này khi đi ra ngoài sẽ thấy rất hãnh diện với hàng xóm láng giềng, các cụ sẽ nói “*Tôi đã làm bà nội rồi đấy, cấp bậc của tôi đã khác rồi*”. Trước đây tôi cũng có gặp một trường bối, ông cụ ấy nói “*Tôi bảy mươi mấy tuổi rồi, cuối cùng cũng được lên làm ông ngoại rồi*”, bởi vì con trai cụ vẫn chưa lấy vợ, con gái đi lấy chồng trước, cho nên cụ cảm thấy lên làm ông ngoại là việc rất hiếm có, vì khó khăn lắm đến bảy mươi mấy tuổi rồi mới được thăng chức lên làm ông ngoại. Ở đây chúng ta nói đến, con dâu trong tháng ở cũ là vô cùng vất vả, nếu như mẹ chồng trong lúc này có thể tự mình chăm sóc con dâu thì sau này khi chúng ta lớn tuổi, con dâu cũng sẽ đáp trả chúng ta như vậy. Cho nên khi con dâu ở cũ, nếu mẹ chồng vẫn còn khỏe, có thể tự mình, vì cháu mình, vì con dâu mình, vì gia đình mình, vì con trai mình, mình có thể giúp con dâu bồi bổ thật tốt trong thời kì ở cũ, đó là việc rất quan trọng. Thông thường mẹ chồng đều rất biết chăm sóc cháu, có kinh

nghiệm, lúc này em bé còn rất nhỏ, ai sẽ phụ giúp bạn, chỉ có người nhà mới giúp được, nếu như chúng ta mời bảo mẫu đến phụ giúp thì sẽ rất khác biệt so với việc được mẹ chồng phụ giúp. Vì thế trước đây khi tôi nhìn thấy mẹ tôi rất biết nấu những thức ăn trong thời kì ở cũ, lúc đó tôi thấy mẹ mình đã cống hiến rất nhiều công sức cho việc này, đã làm rất tốt. Chúng ta cũng biết, sau khi con gái gả đi rồi, khi ở cũ thì sẽ ở đâu? Về nhà mẹ ruột để mẹ ruột chăm sóc. Bây giờ có những trung tâm chăm sóc mẹ và bé, nên không cần về nhà mẹ ruột cũng chẳng cần về nhà mẹ chồng, không biết ở Bắc Kinh có nhiều không? Cũng có chứ hả?

Có. Cho nên việc ở cũ là rất quan trọng, nếu không giữ gìn cho tốt thì về sau, khoảng tầm năm sáu chục tuổi sẽ dễ bị đau nhức gân cốt hoặc là đau đầu, bởi vậy khi ở cũ, bồi bổ thân thể là việc rất quan trọng, đồng thời trong lúc này nếu mẹ chồng có thể đóng góp nhiều một chút thì sẽ có rất nhiều lợi ích cho con dâu và cho cả bản thân mình khi về già. Chúng ta xem tiếp điểm thứ bảy, là mẹ chồng thì phải nên san sẻ bớt việc nhà cho con dâu. Trước đây tôi cũng có một người bạn, cô ấy vô cùng mong muốn rằng sau khi cô ấy đi làm về, mẹ chồng có thể giúp cô ấy vo gạo và nấu cơm trước, nhưng mẹ chồng có chịu làm không? Không chịu làm. Cho nên bạn tôi mỗi ngày đi làm về vừa phải thu dọn nhà cửa, lại phải chăm sóc cho bốn đứa con, bởi vì cô ấy hơi đông con, vừa lo cho các con vừa lo cho nhà cửa thì thông thường phải đến hơn tám giờ mới có thể ăn tối. Lúc đó cô ấy hết sức mong mỏi mẹ chồng có thể giúp mình một số việc, nhưng tại sao mẹ chồng lại không giúp cô? Bởi vì bà cụ bị ảnh hưởng bởi hàng xóm láng giềng, mấy bà tám bà ba xung quanh đều nói *“Chị đã làm mẹ chồng rồi mà còn phải nấu cơm, chị thật là vất vả quá”*, sau khi nghe nói vậy, bị người khác xúi giục như vậy thì bà cụ cũng rất muốn làm một người mẹ chồng vô cùng quyền uy, khiến con dâu mình hết sức vất vả. Con dâu vất vả như vậy thì cũng sẽ đem những tâm sự trong lòng ra nói với đồng nghiệp xung quanh, đồng nghiệp có giúp cô ấy nghĩ cách không? Có, lúc đó đồng nghiệp của tôi đã nói với cô ấy *“Này nhé, buổi chiều trước khi tan làm thì em cứ ăn một chút đồ ăn vặt xong rồi về nhà xem ai lợi hại hơn ai, ai chịu đòi lâu hơn ai”*. Được, như vậy sẽ biến thành mẹ chồng nàng dâu chiến tranh lạnh với nhau, không ý nghĩa gì hết, thật sự là không có ý nghĩa gì hết. Một đồng nghiệp khác của tôi sau khi tan làm thì phải cỡi xe máy nửa tiếng đồng hồ, về đến nhà đã sáu bảy giờ rồi, mẹ chồng cũng đã chuẩn bị sẵn cơm canh rồi. Cho nên các bạn xem, đều đã kết hôn, đều làm con dâu nhưng vận mệnh của hai người họ là hoàn toàn khác nhau. Vậy trong tình hình này, chúng ta làm chồng thì có cách gì để giúp đỡ không? Có. Giúp thế nào? Làm, giúp vợ mình làm. Nhưng nếu khi bạn đang làm mà mẹ bạn lại nói *“Đàn ông không được cầm chổi, cầm chổi không có tiền đồ”* thì sao? Có một số bà mẹ có những quan niệm rất bảo thủ như vậy, có những người làm chồng thì

lúc nào cũng nghĩ hiếu thuận cha mẹ là quan trọng nhất, cho nên nếu vợ mình chịu đựng được thì cứ để cô ấy gánh chịu. Chúng ta cho rằng như vậy có đúng không? Như vậy có phải là thật sự hiếu thuận không? Các bạn nam ngồi đây, các bạn cho rằng hiếu thuận mẹ mình như vậy có đúng không? Có lẽ là không đúng. Chúng ta hiếu thuận với mẹ thì cũng phải biết xem xét, suy nghĩ, “*Sức khỏe vợ con không tốt, lỡ như vợ con ra đi sớm thì chẳng phải con trai của mẹ sẽ chịu khổ sao?*”, có những lúc thật sự chúng ta có thể nói với mẹ mình như vậy, để mẹ mình cũng biết tự nhắc nhở bản thân mình rằng con dâu thật sự là có vai trò rất quan trọng, nếu con dâu mình phải đi làm, đi làm thì vô cùng vất vả, còn mình thì ở trong nhà chẳng phải làm gì, vậy nên phải biết phụ giúp công việc nhà, làm việc cũng sẽ có ích cho sức khỏe của mình, thật sự là như vậy. Dịp Tết năm nay, cậu tôi đến nhà tôi, tức là em trai của mẹ chồng tôi, cậu ấy nói “*Tại sao bà ngoại lại sống được đến 102 tuổi mới vãng sanh? Ưu điểm lớn nhất của bà ngoại là mỗi lần tắm xong thì quần áo của cụ thì cụ đều tự mình giặt, không cho con dâu giặt, bà cụ nói đó là công việc duy nhất mà hàng ngày bà cụ có thể vận động được, các con không nên cướp đi công việc của mẹ*”. Cho nên đối với việc hiếu dưỡng các cụ chúng ta cũng nên hiểu được rằng, khi cha mẹ chúng ta muốn tự mình làm những việc mà họ muốn làm thì chúng ta làm con cái nhất định cũng không được cướp đi của họ, tại sao vậy? Một người nếu không vận động thì sức khỏe của họ sẽ không tốt. Khi một người vẫn vận động được, vẫn có thể làm những công việc nhẹ nhàng thì chúng ta nhất định phải giúp họ được như ý, để họ làm những công việc họ thích, đối với các cụ mà nói thật sự là một sự vận động tốt nhất. Cho nên khi nghe cậu tôi nói vậy tôi cảm thấy cũng rất là đúng, chúng ta phục vụ các cụ, những công việc nặng nhọc thì chúng ta phải làm lấy, nhưng những công việc nào các cụ muốn làm thì chúng ta phải làm chung với các cụ, việc lớn thì chúng ta làm, việc nhỏ, vận động nhẹ nhàng, quét nhà gì đấy thì cứ để các cụ làm, chỉ cần các cụ chịu làm, các cụ thích làm thì cứ để các cụ làm, như vậy gân cốt của các cụ mới được dẻo dai, nếu không cứ ngồi im một chỗ sẽ khiến gân cốt các cụ càng ngày càng không tốt, ngồi lâu ngày thì khi đứng lên các cụ sẽ thấy rất khó khăn. Chúng ta làm con cái cũng phải hiểu được điều này, trường bối của chúng ta làm được những việc gì, các cụ thích làm gì, ví dụ các cụ thích quét nhà thì chúng ta nhất định đừng có chạy qua đó giành lấy cái chổi nói là “*Mẹ ơi, mẹ đừng làm*”, chúng ta cứ để các cụ làm, nhưng chúng ta cũng phải đi làm những công việc khác, làm chung với các cụ, như vậy sẽ rất tốt. Nếu các cụ thích nấu ăn thì có để các cụ làm không? Cũng cứ để các cụ làm, nhưng tâm chúng ta không được nghĩ là con cái cứ vất chân ngồi đó, bởi vì có lúc các cụ muốn ăn những món mình thích nên các cụ tự đi nấu, chúng ta hãy phụ giúp đi mua thức ăn, rồi rửa rau, nhặt rau, gọt cắt xong xuôi để đó, mẹ muốn làm thì cứ để mẹ làm một chút, đó không phải bất hiếu mà là để các cụ khi về già vẫn có niềm vui riêng, có niềm vui như vậy, có việc thích làm như vậy thì

cuộc sống của các cụ sẽ vui vẻ hơn một chút, hơn nữa sẽ không có nhiều cơ hội ngồi đó suy nghĩ lung tung. Đây là những người làm con cái như chúng ta, nếu cha mẹ thích làm việc gì thì chúng ta nhất định không được giành lấy của các cụ. Chúng ta xem tiếp điểm thứ tám, đối với con rể cũng như đối với con trai của mình. Mẹ vợ đối với con rể cũng phải biết con rể của mình rất hiếm có, nhất định phải xem con rể như con trai, nhất định không thể nào như ví dụ tôi vừa kể lúc này, cái gì của con rể cũng thích, đồ gì tốt của con rể cũng giành lấy, để con rể chịu thiệt thòi tức là hiếu kính với mình. Chúng ta phải biết suy xét. Điểm thứ chín có nhắc đến, khi chúng ta về già, đã lên chức mẹ chồng, tất nhiên đã trải qua một quá trình từ thời con gái trở thành vợ, thành mẹ, thành con dâu, sau cùng thì lên chức mẹ chồng, mẹ vợ, chúng ta nhất định phải đem những kinh nghiệm quý báu trong cuộc đời mình ra công hiến vô tư cho các con, cho con dâu, cho con gái chúng ta, tại sao phải như vậy? Bởi vì con người ta sống trong cuộc đời này, đến lúc về già khi chúng ta ra đi nếu vẫn không để lại được phong phạm gì tốt đẹp cho con cháu chúng ta thì đó là sự nuối tiếc cả đời. Nếu khi ra đi, chúng ta vẫn để lại được một chút gì đó cho các con, sau này các con vẫn luôn nhớ đến mẹ chồng, nhớ đến mẹ ruột của mình, thì cuộc đời chúng ta, chuyên đi của chúng ta khi đến với thế gian này sẽ rất có giá trị, rất có ý nghĩa, như vậy tuổi già của chúng ta mới được hạnh phúc. Sau cùng chúng ta xem tiếp, sau cùng chúng ta tổng kết lại, đời người khổ đau và ngắn ngủi, trong sự khổ đau và ngắn ngủi đó, chúng ta luôn mong muốn có được một cuộc sống hạnh phúc, mỹ mãn, đối với một phụ nữ mà nói, chúng ta hy vọng tình cảm của mình có nơi nương tựa, cũng hy vọng rằng tương lai mình sẽ có được một người chồng tốt, có được những đứa con tốt, nhưng muốn có được một người chồng tốt thì chúng ta nhất định phải biết tích phước, tu đức, tích phước gì? Chúng ta cố gắng làm việc cho nhiều, mặc dù sau khi kết hôn cuộc sống vô cùng khó khăn, nhưng chúng ta vẫn phải tích phước, vẫn phải làm việc cho nhiều. Khi cuộc sống khó khăn, ăn không ngon, mặc không đẹp, chúng ta cũng phải biết tu đức. Đó chính là sự trưởng thành, đó chính là nền tảng để xây dựng một gia đình. Nếu một gia đình ngay từ đầu đã không có sự nỗ lực của chúng ta, không trải qua một quá trình phấn đấu gian nan thì gia đình này sẽ chẳng có hạnh phúc gì có thể bàn đến, bởi vì chúng ta sẽ không biết quý trọng. Nếu ngay từ đầu khi mới thành lập gia đình, hai vợ chồng đã trải qua rất nhiều sóng gió, rất nhiều gian nan thì tôi tin là khi họ xây dựng tổ ấm này sẽ cảm thấy tổ ấm này vô cùng đáng quý. Cho dù chúng ta đã có thành tựu trong sự nghiệp nhưng chúng ta vẫn luôn nhớ đến vợ mình đã cùng mình trải qua chặng đường gian nan này như thế nào, cho nên nếu như chồng chúng ta đã làm chuyện gì có lỗi hoặc không chung thủy với chúng ta, chúng ta vẫn nên tha thứ cho anh ấy, bởi vì cuộc đời chúng ta đã làm nhiều việc thiện như vậy, cũng đã giúp đỡ rất nhiều bạn bè, hướng hồ là việc giúp đỡ cha của con mình, tha thứ cho cha của con mình. Bởi vậy nhiều lúc, một người phụ nữ ngoài sự nhẫn nại

ra, tâm lượng chúng ta nếu có thể mở rộng ra đến nỗi có thể bao dung những hành vi sai trái của chồng mình, kể cả khi mẹ chồng có ý kiến gì với chúng ta hoặc quá đàn áp chúng ta thì người làm con dâu như chúng ta, nếu những lúc này có thể cảm nhận được từ lập trường của đối phương, lại có thể nhìn từ một cục diện lớn hơn rằng khó khăn lắm gia đình này mới được gây dựng nên, vậy thì chúng ta cũng nên nhẫn nhịn mọi việc, chỉ khi nào nhẫn nhịn được tất cả thì chúng ta mới có thể vượt qua tất cả gian nan, chỉ khi nào đã nếm đủ mùi khổ đau thì sau này chúng ta mới có cơ hội được hạnh phúc. Cho nên sau cùng tôi xin chúc phúc mọi người, sau khi nghe xong tiết học này, bất luận trước đây, khi chúng ta còn là con gái hay con dâu, là vợ hay là mẹ, chúng ta làm chưa được chuẩn mực lắm, nhưng đời này có thể nghe được những điều này thì cũng khá tốt, nhưng cũng chưa chắc những điều tôi nói đều đúng hết, đều hợp lý hết, nhưng ít ra từ độ tuổi của tôi sau khi đã trải qua bốn giai đoạn của cuộc đời một người phụ nữ như vậy mà nói thì một số chia sẻ của tôi, một số tâm đắc của tôi, tôi nghĩ cũng có thể đem ra trao đổi cùng mọi người, có lẽ cũng có thể cung cấp cho mọi người tham khảo thêm. Cho nên trong mấy ngày nay, nếu có điều gì mạt học nói không đúng, không hợp lý, không thỏa đáng thì xin mọi người thông cảm và lượng thứ cho, bởi vì nền tảng của tôi chỉ có nhiều đó, công phu của tôi cũng chỉ có chút xíu đó, hy vọng mọi người sẽ không chê trách. Nếu có cơ duyên thì chúng tôi sẽ thu lại những băng đĩa này và đăng lên website của Đại Phương Quảng, cung cấp cho mọi người tham khảo. Hôm nay xin chia sẻ với mọi người đến đây, cảm ơn mọi người!

Cảm ơn các bạn đã đón xem

Website Công ích văn hóa Đại Phương Quảng Bắc Kinh cần tác

<http://www.dfg.cn>

<http://www.dfg.cn/gb/chengjing/yyjz.htm>

(Y-22)